

Een serie brieven over allerlei onderwerpen aan een fictive personage in de toekomst.
Auteur bastiaan.

Brief 1

Aangezien in deze moeilijke tijd, met allerlei maatschappelijke problemen, de kunst van het schrijven bijna verloren is gegaan, schrijf ik deze brief als een soort wisseling van de wacht.

De oude tijd die voorbij is gegaan, en velen de kans heeft gegeven om het leven tot een succes te maken, en daarbij voor geliefden te zorgen die ook al waren ze niet geheel zelf in staat te leven toch door hun familie of bekenden verzorgd werden.

De nieuwe tijd waarin ieder mens alleen voor zichzelf leeft en zelfs de burens die moeite hebben met de dag, alleen in het voorbijgaan een groet krijgen.

De nieuwe tijd, waarin ieder voor zich leeft, en het leven zelf alleen de wensen weergeven die in e moderne maatschappij als plezierig worden gezien.

Deze brief die op de rand van de oude en nieuwe tijd wordt geschreven, die vast in de toekomst hen bereiken die in de avant garde van de samenleving zijn, waar de nieuwste televisies en de streaming media alles kunnen tonen, en de vrije tijd opgerekt wordt naar dagen lang spannende series kijken.

Deze brief die de lezer bereikt in een tijd dat werk door robotica en machines niet meer dan vanzelfsprekend is, en zelfs de informatieve boeken als het ware geprogrammeerd zijn door robots die de verscheidenheid aan woordcombinaties en grammaticale constructen kennen. Die zelfs een boek van niet-menselijke oorsprong tot een betekenis maakt.

Deze brief die de lezer bereikt, die jong, of oud, arm or rijk, wit of gekleurd, aanzet om taal als een medium serieus te nemen, in tegenstelling tot de flitsen van films die in tien seconden de wereld een andere aanblik geeft.

Deze brief die aan de lezer gericht is, die van een onbekende toekomst de moeite neemt om het geschreven woord toch tot de nieuwe standaard te verheffen, in een toekomstige wereld waar men terugverlangt naar een tijd, dat niet alles door robots geholpen wordt, niet alles door machines de menselijke inspanning wegneemt, en politiek geen programma is die de beste weg berekent.

Deze brief die de mens, zijn menswaardigheid en menselijkheid terug wil geven, niet vanwege de mens, maar vanwege de mensheid.

Deze brief met als afsluitende groet,
Dat het geschreven woord blijft voortbestaan,
al is het met deze brief.

Brief 2

Aan de lezer die na de vortex-fall de samenleving opnieuw moet vormen, Allereerst is een vortex-fall, sommigen noemen het de derde wereldoorlog, een wereldramp of een andere vorm dat zowel de samenleving faalt, als meer dan twee derde van de wereldbevolking sterft. Een vortex-fall vernietigt ook een groot deel van ons erfgoed van kunst, het geschreven woord, en de wijsheid die van technologie een dagelijkse genoeg maakt.

Allereerst is een vortex fall, een gebeurtenis die niet van een of twee personen afhankelijk is, zelfs niet van twee wereldleiders. Die zo'n grote inbreuk maakt op de samenleving dat ieder die de tekens niet herkent, geen zichtbare toekomst heeft.

Aan de lezer die na de vortexfall, als door een wonder behouden is gebleven, immers men leeft niet van voedsel alleen. Waarbij de musea met hedendaagse kunst en technologie een voorbeeld zijn van de oude geschiedschrijving, die in de griekse tijd alleen de kleine akytheramachientjes heeft behouden, en de mythes van atlantis van energie tegen abonnement zonder kostprijs, en allerlei technologische vindingen die het leven als zonder zwaartekracht mogelijk maakt.

Aan de lezer die na de vortex fall, het geschreven woord verliest en de dagelijkse moeite alleen al het voedsel vergaren, het beschermen tegen roofdieren en het wassen van kleding alles zonder de gemakken die men vandaag nog wel kent. Het leven zonder de verwachting dat je kinderen een hoge opleiding verkrijgen en in goede doen komen.

Aan de lezer die na de vortex-fall niet meer weten wat een computer is, wat een machine is die auto's aflevert op bestellig, wat een koffie-apparaat is waar je drie keer in de week met anderen een bakkie doet.

Aan de lezer die in de toekomst, misschien wel dagelijks de koude voelt, en de wind door de kieren jaagt, omdat huizen beschadigt raken, en niet gerepareerd worden, immers beroepen als zo weinig mensen leven misschien wel niet meer bestaan.

Deze brief, die de toekomst in vrees toenadert, maar de lezer de generatie na de vortex fall misschien weer opgekrabbeld is, een samenleving vormt, en weer zicht krijgt op een maatschappij waar beroepen weer aanwezig zijn, en de mens door cultuur weer waarde hecht aan samen zijn samen een onderdeel vormen, technologieën die weer uit het museum in de dagelijks omgang beschikbaar zijn.

Deze brief, die in de toekomst over enkele eeuwen het grote gemak, genoeg en geluk heeft, die zelfs voor vandaag een utopie lijkt. Een samenleving die zelfs gratis energie levert, zoals wij communicatie als vaste prijs leveren, hoeveel films, boeken, informatie men ook naar zich toe haalt. Zonder zorgen over vorm, oorsprong of geldigheid.

Deze brief die verder kijkt dan morgen, als de zon opkomt, en men zijn genoeg voldoet. Een groet aan de lezer.

Brief 3

De lezer die zowel kan lezen als schrijven, maar het geschreven woord niet zichtbaar door de tijd kan reizen, maakt lezen en schrijven niet overbodig.

De lezer in de toekomst, die op geen enkele manier, vanuit het verleden alle maatschappelijke gebeurtenissen voorspelt krijgt.

Deze schrijver die niet meer dan woorden kan schrijven, ook al beschrijven ze een beeld. Een beeld van allerlei gebeurtenissen, met hun kenmerken en het belang die misschien ooit vanwege de menselijke bron wel toepasbaar is, door de toekomstige lezer.

Deze schrijver die met woorden een schilderij vormt, die als een penseel de lezer uitnodigt om niet meer dan woorden te vormen tot een betekenis. Een betekenis die meer dan een gevoel bij de lezer kan oproepen. Zeker als een palet aan kleuren in de toekomst raakt aan een grote inbreuk op maatschappij of samenleving. Kleuren die betekenis krijgen, als een stukje overgave leidt tot een wijsgerige opvatting, die wel als ware de toekomst in een beeld vervat.

Deze schrijver die in taal toenadert tot de taal van de lezer, maar in betekenis, een onbekende tijd voorspelt, of voorschrijft. In de betekenis dat de toekomst bij mensen onbekend is, maar bij de goden als ware zij met een meetlat alles kunnen uitmeten, al beschreven kan worden.

Men noemt het een verhaal, een roman, een serie spreuken maar ook een brief die zonder huidige betekenis hoopt te raken aan de verre toekomst. Wanneer de mens gelukkig is, de menselijke soort, wereldvrede kent, en de goden allen hun instrumenten gebruiken om voorspoed mogelijk te maken.

Men noemt het een reeks woorden, die voor mensen een verhaal vormen, Men noemt het een toekomst van daden, van gebeurtenissen, Waar men heimelijk hoopt op de getallen die een prijs van miljoenen mogelijk maken. Maar een reeks getallen scheidt de afhankelijkheid van geld, die zonder prijs, meer geluk geeft, dan de zorgen over het verroesten van eigen wensen, eigen weg, en eigen omgeving. Als de omgeving van gelijke hoogte, door verblinding van het vele goud, opeens begint met smeekbedes om een kleine bijdrage te verkrijgen.

Men noemt de toekomst een methodiek, een formule die op vaste aangrijpingspunten een onbekende tijd in gang zetten. Een formule die meer dan vijf onbekende variabelen heeft, en in de wiskunde vele wetenschappers aanzet om het te vatten, in formules gecreerd met taal, en in dure computers omgezet tot een toekomst.

De lezer die taal herkent, de betekenis begrijpt, en de wil heeft om te lezen, al is het een mening die geen wetenschappelijke bewijs heeft, ook al is het geen schilderij van Rembrandt die voor grote bedragen worden uitgewisseld. Deze taal die de betekenis kent van een toekomst, die als geschilderd met formules, en methodieken, de handel van bloembollen evenaart, en de handel van aflaten tot een religieuze heldendaad verheft. Immers de toekomst heden onbekend bij grote rampspoed, de rijke eten uit de vuilnisbak laat grijpen zonder schaamte, en de armoedige voor een pak koffie uit stelen gaat en dure kunst voor weinig door verkoopt.

De lezer die in de toekomst een andere taal begrijpt, geen dure films, bioscopen en gratis muziek, Geen huizen vol met luxe en warme kamers, Geen voedsel van meer dan dertig recepten, Maar een huis, kieren van de kille wind, electriciteit die maar een dag in de maand levert, en gas die zonder gefluit en gezoem geen eten geeft, de mens die zonder bezit, op straat zoekend naar winkels die gesloten en leeg geroofd nog een enkele blik voedsel kan delen.

De lezer die in de toekomst, verder kijkend met een telescoop tot in de lichtjaren ver, een andere wereld waar duizend jaar geleefd wordt, en men geen ongeluk kent.

De kloof tussen een aarde, in verderf en rampspoed, als een karma van het gehele volk, en de rijke werelden waar duizend jaar in vrede en geluk wordt door gebracht.

De lezer die meer kent dan eigen leven.

De lezer die schrijft met woorden die geen bewijsgrond kennen,
Zoals een roman die een verhaal schept en de lezer meeneemt in de betekenis,
ten einde een inzicht te geven, in schrijven en verhalen van onbekende oorsprong.

Een groet aan de lezer,
Die dezelfde taal leest als hier geschreven staat.
Bastiaan.

Brief 4

De geachte lezer, waarbij zonden en zorgen het hart te neer drukken, in een toekomst dat vrijheid een begrip maakt die lang vervlogen, uit de kindertijd, een waas van herinneringen die als goud verbleekt als zij in aanraking komt met de last van de werkelijkheid.

De geachte lezer, zondes van de lering uit heilige boeken, die een jong volwassen leven waarin de waarde van al het geluk onderzocht wordt, tot de zorgen die een leven met plichten het hart zijn lichtheid ontnemt.

De geachte lezer, geen dag gaat voorbij met gedachtes die alle zogenaamde missers in het leven in beeld brengen. Missers, de lessen op school, de baankansen, de partner die aandacht vraagt, en kinderen die iedere dag opnieuw weer zorgen geven.

De geachte lezer, in de toekomst na een wereldramp, men in vrede leeft, en met elkaar het gevoel deelt, een nieuwe start, een nieuw begin, een nieuwe kans om een paradijs op aarde te scheppen. Het gevoel van tevredenheid, of het gevoel van hoop, dat een nieuwe tijd aanbreekt.

De geachte lezer, een wereld ver weg, waar men de technologie van black matter uitgevonden heeft, en eigenlijk over de rand van een ravijn kijkt, en alle mogelijkheden zowel sociaal, cultureel of religieus wil vinden om een tijd van duisternis te ontvlieden.

De geachte lezer, een verleden van opvoeding, een verleden van werk, een verleden van zingeving uit godsdienst. Wie bepaalt de levensgang van een mens, wie kan voorspellen dat in tien jaar er een carrière is die van armoede tot miljonair wordt. Zonder voorspelling, zonder profetie.

De geachte lezer, met de keuze tussen een loterij winnen, een Delhi orakel of een profetie horen, Bij ieder mens de snaar geraakt wordt, de keuze tussen rijkdom, religie, en wijsheid. Een keuze die ook bij de appel van Paris een gevolg had. De liefde met ongeluk, de wijsheid van een heldin, en een godin die godsvrucht belooft. Een keuze die in de griekse mythologie beschreven wordt.

De geachte lezer,
Die zowel in de jeugd als het volwassen leven, boek na boek leest, in de hoop het gouden ei te vinden, in de hoop een klik in het hart te voelen, en bij ieder boek alsof een leven in de woestijn een glas water per dag geeft.

De geachte lezer,
De toekomst kennen wij niet, maar in iedere tijd kent ieder zijn portie, van geluk en leed, van een levenstaak tot kansen. Van mogelijkheden tot de grens van ongeluk

De geachte lezer,

Deze tijd voorspelt in vele monden vele verschillende tijden, maar de echte komt als in de nacht, men ligt te rusten, en plotseling is de tijd daar. Sommigen denken de duizendjarige vrede, de andere de eindtijd uit de bijbel.

Een tijd om zorgen in het hart in gebed te brengen,
Een tijd om zondes als scheiding tussen god en mens bij God te belijden.
Een tijd om leven tot een schilderij te scheppen
die honderden jaren later, als onderhandeling gelden om een land
te redden van rampspoed, de onderhandeling tussen goud en politiek,
de onderhandeling tussen wijsheid en een goed hart.

Een groet aan de lezer, moge de tijd zichzelf duiden,
moge het schilderij een ziener treffen die haar ontsluit.

Brief 5

Aan de lezer die niet alleen de taal beheerst maar ook de kunde om de betekenis door woorden tot een inzicht te vormen. Een inzicht die niet alleen de lezer raakt maar iedereen die zijn verhaal hoort.

De toekomst die heden onbekend maar in de ogen van de goden al zeker is, waarbij de goden niet alleen oordelen over de levenden, maar ook de doden en het oordeel op ons allen is zoals de heiligen ons vertellen.

De toekomst, de ene noemt het een nieuwe tijd, immers de vrede en liefde die ieder voelt, om goed te beginnen, maar ook dankbaarheid dat zij die leven het leven behouden hebben.

Zoals er misschien een ramp is, welke oorzaak ook, men twijfelt raakt het alleen de schuldigen, of hen die afgeleden zijn, of is het willekeur als van de goden die zonder zicht de oorzaak starten. Een nieuw leven wacht allen die het overleven, de tijden misschien dat er koude is, en er geen makkelijk leven mogelijk is. Mensen vechten om een wollen deken, mensen sparen voor een kopje koffie. Geven goud voor een blik soep.

In deze tijd dat internet informatie in brede zin biedt, dat bibliotheken onderwerpen bieden die in tal van boeken een mening geeft. De schrijvers die vechten om de lezers om in de peilingen hoog te staan.

De tijd dat video via internet voor een kleine bedrag per maand, als het ware men continu kan kijken en steeds een nieuwe film of serie mag aanklikken. Video die niet alleen de moraal overstijgt van de inhoud, mensen die in allerlei verwickelingen de wet overschrijden, maar ook de ethiek, als in een serie plots een slachtoffer tot dader wordt en erna bevriendt met zijn slachtoffers alsof ze grote liefde voor elkaar voelen.

In deze tijd dat tal van winkel over de hele wereld de artikelen met post soms zelfs binnen een week bezorgen, of via internet de schilderijen downloaden om ze thuis te printen.

De webwinkels die ook uit religieuze bron putten, en onschatbare genade-artikelen kunnen geven, die vroeger tiental jaren dienstbaarheid aan de guru nodig hadden, en nu voor kostprijs en verzendkosten al in thuis komen.

Webwinkels die religieuze symbolen te koop aanbieden, die eenmaal thuis een godheid tot straling

brengt, en men niet weet, is de oorzaak van wijsheid een godheid, zijn genade als kunstobject, of een hart dat op het doel gericht is.

Een edel doel om de religie te behouden, evenals cultuur, traditie en een stuk filosofisch inzicht. Waar men hoeder van de cultuur in een film tegenkomt, het een reel doel is, zonder de toekomst te kennen.

Een edel doel, dat al het zakgeld en mogelijke budgetten kost, en het oordeel dat anderen er een onbehoorlijke verzamelwoede inzien.

Een tijd dat religie, voor het individu waarde heeft, en ieder mens zelf kiest hoe zij zich nuttig maakt, in het leven, met de gedachte aan de lange toekomst. Waar men niet beslist over vandaag of morgen, maar over twintig jaar.

Geen brief ongelezen blijft, en het woord van God niet ledig weerkeert, en zij die voor God werken, beloning krijgen, en na de taak, de verantwoordelijkheid weer bij God ligt.

Deze brief geen symbolen beschrijft maar wel de reden ertoe, de reden om te verzamelen, de reden om ze met geld en goed te verwerven.

Een groet,
Aan de lezer die in de toekomst zijn weg vindt,
een weg die nog onbekend, via voorspoed of ramspoed
geluk of leed, het goede of het kwade loop.

Brief 6

Een woord voor de taal in de toekomst,
Een verhaal die in de toekomst als een sluier over de wereld ligt.
In deze tijd de films over een mogelijk eindtijd alle verschrikkingen laten zien,
Als vermaak met vrienden, een drankje of nootjes, Als ontspanning na werk,
Een wereld op het scherm waar iedereen van weet, dat bestaat nu niet.

Deze woorden die in de toekomst een nieuwe taal vormen,
die niet alleen de nood van deze tijd beschrijft, maar ook de noot die als een zang
beklijft. Een noot die tot een melodie wordt, als zij gecombineerd wordt.

In deze tijd iedere werknemer van een bedrijf, tijdens de werktijd, wel eens een computer aanraakt, voor administratie, voor registratie van werk, voor het communiceren met klanten, anderen en superieuren.

In deze tijd dat iedere werkplek geen pen en papier in de lade heeft, maar een computer die klaar voor gebruik, iedere dag weer benut wordt.

Zou zo in de toekomst iedere werkplek ieder huis een robot klaar hebben staan,
Om allerlei saaie klusjes uit te voeren die mensen al geen waarde meer geven,
Zoals de robots die nu nog auto's fabriceren, computers samenstellen, kunst printen,
voedsel beoordelen op versheid, vrachtwagens vullen.

Robots die nu nog niet terugpraten, maar in de toekomst een kind tot verwondering kan brengen als een robot over filosofie praat en een zinnig uitgangspunt heeft.

Robots die in de verre toekomst misschien wel van de firma iudyne, die robots als abonnement verkoopt, en ieder de waarde voor het leven ervan ziet.

Waarbij robots een rule of conduct hebben, een regel voor gebruik, waarbij het bedrijf voor uitgave van robots al flink vergaderd heeft over de morele en ethische grenzen van gebruik. Een kind een robot aanzetten tot zelfbeschadiging, een oudere man die de robot hem laat dragen, iets dat een wagentje hoort te doen.

Robots die in de verre toekomst, bij ieder huishouden net als een kind een naam krijgt, die in de wet en de gemeenteregistratie bekend staat, bij de verzekering hoort, Waar je alleen hoeft aan te tekenen dat je er een bezit, net als dat kinderen onder de 18 meeverzekerd zijn.

In deze tijd bestaan robots alleen in de film en in zwakke mate bij de universiteiten of onderzoeksinstituten, waar ze simpele taken kunnen uitvoeren.

In deze tijd, bereiden we ons eigen eten, en gaan we zelf naar het werk en gebruiken een computer. In een mogelijke toekomst zijn robots, computers, machines zelfs met onbekende vorm, als de tijd van de tachtiger jaren, een computer een zaal vulde, en een robot een samstelling van vierkante vormen was. En ze voorspelden dat alle voedingsstoffen in een pil zouden passen.

In de tijd van toen, ze voorspelden dat na de zogenaamde ramp, het leven uitgedund was, en een familie een grondgebied van een provincie zou bewonen, misschien wel in eeuwige meditatie verzonken. De tijd van toen, de tijd van nu, computers met films die je tot in de eeuwigheid kan vullen met de dagelijkse interesse, zolang de aanbieder iedere maand verse films aflevert. Films van romantiek tot horror en science fiction, tot documentaires die een andere kijk bieden op een onderwerp die je zelf nooit kan bereiken.

Deze tijd een groet aan de lezer,
die in de verre toekomst woorden een andere betekenis toekent,
Een groet aan een onbekende toekomst.

Brief 7

Ik schrijf als een diamandje die diep in de grond blijft tot een naarstige zoeker haar vindt. Zo een diamandje die meer dan geld waard is, en alle goedkope zoekers die het verruilen voor geld achter zich laat.

Als een diamandje die diep in de grond als een stralende kern van licht wacht op een toekomst, waar geld geen waarde heeft waar zilver geen capital property is, en juwelen in een museum worden getoond aan alle bezoekers die de grondschat willen bewonderen.

Ik schrijf dit diamandje als een kleine toets-steen voor de verre toekomst. Geen goud, geen zilver, geen geld, geen dure bezittingen. Maar in zijn totaal een kleine steen die met ieder atoom een andere kleur licht beschrijft.

Een kleine toets-steen die het hart toetst als zij met licht de ogen raakt, Een kleine verwijzing naar een grondschat die meer is dan woorden vertellen zo hebben ze in de religie de paden wel beschreven, maar in die mate dat iedere

stap als opnieuw gezet wordt, en iedere ladder opnieuw beklommen
ten einde de oprechtheid mogelijk te maken,
de zoeker die de wildernis betreedt en geen paden vindt,
maar allerlei erfstukken van volkeren lang geleden.

Deze brief gaat over een diamandje, zoals de schrijver zijn
werken betiteld, en deze werken als codex Brahmana heten.

Deze brief in de toekomst alle werken duidt als een geheel
met iedere punt in het artifact een andere kleur licht.
Een bron van licht die met iedere straal een ander voorwerp
tot leven brengt, het leven voortbrengt tot in de verre toekomst.

Een diamant is meer dan een grondschat als zij opgegraven wordt,
is meer dan een luxe als zij de komende tijd overleeft,
is meer dan een openbaring als zij grond vindt in een tijd
die nog komen moet. een tijd waarin de hele samenleving
een andere vorm krijgt. Zoals vergeleken met de middeleeuwen
computers niet beschreven konden worden, en auto's pure magie waren
waar robots als golems en poppen van klei, geen leven bevatten.

Deze diamant die meer dan zijn woord waar is, die meer dan zijn
straling waard is, en in iedere tijd een nieuwe openbaring geeft,
een betekenis die niet eerder ontdekt is, een nieuwe betekenis
zoals zo veel heilige boeken die door naarstige studie zijn schat ontsluit
en die door de nauwgezet volging van zijn regels een diep inzicht
schenkt. Zij die zoeken zullen vinden, Zij die vinden zullen verbaast zijn.

Deze toekomst vervat in een diamant, ik schenk haar het levenslicht
door een diepe bron van de tijd te beschrijven, een diepe bron
van woorden en verhalen, die iedere tijd weer een zicht geven op
een vernieuwende bron.

Een brief voor de toekomst over een diamant, die meer is dan
een bodemschat, meer is dan een juweel en meer is dan een steentje
het geeft bij iedere straal licht een nieuwe betekenis in de ogen van
de ziener. Die alle tijden beziet en begrijpt dat tijd meer is dan de waarneming.

Een brief aan de toekomst,
Een lezer die een diamant vindt,
en haar op waarde schat.

Brief 8

Een verre toekomst waar taal van enkele tienduizenden veel gebruikte woorden er enkele miljoenen
bevat. Woorden die hun betekenis niet meer in de zichtbare of hoorbare uitdrukking hebben.

Woorden die abstracte zaken beschrijven zoals een elektronenmicroscop het kleine zichtbaar
maakt zonder het zichtbare op natuurlijke wijze te vergroten.

Woorden die een sociale, culturele en traditionele inhoud kennen maar er ook aan voorbij stijgen,
waar ziektes in de middeleeuwen toon van slechte geesten waren, wij nu erin geloven dat ze uit

kleine onderdeeljes bestaan, die de onderdelen van het menselijk lichaam beschadigen. Misschien in de toekomst ziektes geen bacterien en virussen heten, maar op super klein niveau er een geneesmiddel is die met meervoudige lichtstraling het lichaam zelf laat genezen door het benutten van een subtiel lichaam. Dat bij de chinezen al in geneeskunst benoemd wordt.

Deze woorden die in de toekomst een simpele taal zijn, zoals wij de grottekeningen van lang geleden als een heldenschilderij zien van een jager die zijn prooi vereeuwigd. Die na het eten van de bison, niet meer werd genoemd, maar de schildering van de bison in deze tijd nog te bewonderen is.

Een verre toekomst waar miljoenen woorden een betekenis kennen die rijk genoeg zijn om vele vertalers, van diverse werelden en allianties houvast te geven om zonder veel moeite de brug over te steken. Een brug van vele soorten die vanuit het universum, contact maken.

Een verre toekomst, wij misschien leven van zonlicht en water, en gezondheid een keuze is en geen gevecht. Waar ongeluk en ontevredenheid geen dagelijkse zorg zijn.

Een verre toekomst waar men in virtuele werelden de wereld van nu even in zich laat doordringen, de wereld van nu, opgetekend door geschiedschrijvers, en door kunstenaars geboetseerd in levensechte levens en werelden, De vrede verruilen voor het gevoel de nood van het verleden te voelen.

Een verre toekomst, men maanden lang in meditatie verblijft, men maanden lang in virtuele werelden kan verblijven, men maanden lang een festiviteit hebt met genoeg vermaak om het uit te houden.

Een verre toekomst die meer is dan deze woorden kennen, men als het ware een pad afloopt in het midden van de nacht, en men 's ochtends pas ziet waar men is. En geluiden de dwaler verschrikken waar de natuur volkeren met zekerheid door lopen, immers een roofdier jaagt niet op mens maar op wild, en zelfs als zij nabij zijn, hoor je aan de klank of zij gevaarlijk zijn.

Een verre toekomst, dromen doet men in het verleden, zekerheid heeft men in de toekomst. Een groet aan de lezer, die als in een verre toekomst, deze woorden enkele tienduizenden vertaald naar een nieuwe taal, misschien wel van miljoenen woorden.

Brief 9

In een onbekende filosofie wordt al het bestaande altijd op dezelfde wijze zichtbaar, waardoor de materie in de werkelijkheid als het ware zowel in het verleden en de toekomst tegelijkertijd kenbaar is.

In een onbekende filosofie waar de goden ieder hun deel krijgen, is de toekomst, misschien onbekend maar al wel bepaald. Een toekomst als een plan die vanzelf zijn vorm en vervulling krijgt.

In een onbekende filosofie, worden instrumenten van goden tot een persoonlijke invulling van de goden die empathie voelen met alle dwalenden, zoals in een gelijkenis, de wereld een groot bos is, en alle levenden er in rond dwalen, met blinddoeken op en zonder idee van bestaan.

In een onbekende filosofie wordt de verliezer gekroond voor het offer en de winnaar draagt eeuwige verantwoordelijkheid. Een onderverdeling van rangen en standen, niet door de hardste stem te volgen, maar door te onderzoeken of er iets van wijsheid zit.

Een brief voor een onbekende toekomst, een lezer die hoogst waarschijnlijk een andere volkstaal kent, en misschien een beroep als arbeid die in deze tijd niet te voorzien is. Een brief in een taal die zoals in deze tijd

grieks en latijn als taal van de wetenschap wordt gebruikt, en wetenschappers bij kaarslicht het ene woord na het andere proberen te ontcijferen. De bedoeling van de schrijver, de essentie van de boodschap als het idee is dat iedere schrijver een essentie legt in al zijn uitingen.

Een brief voor de onbekende toekomst, na een zogenaamde vortex fall, de samenleving weer wordt opgebouwd, grote gebouwen herrijzen met dure bedrijven, en grote bossen met watervallen midden in de woestijn, en men geniet weer van de luxe, een kans en mogelijkheid die soms een tijd op zich laat wachten, maar wel het genoegen geeft, en men erna er aan terugdenkt.

Een brief die ook beschrijft dat technologie meer dan een taal kent, de toepassing, het ontwerp maar ook alle instrumenten die er de waarde van inzien. De taal van de schrijver de taal van de wetenschapper, Zo kan een technologie van een telefonie velen laten praten, dichtbij en veraf, en allen in hun eigen taal Een taal die de uitvinder niet hoefde te kennen om haar mogelijk te maken.

Een brief die ook vertelt over maatschappelijke ordening, om al het leven door zowel vrijheid als wet te binden aan samen leven, samen werken. Een ordening die soms te nauwgezet wordt, soms te los is, maar ook goede kanten heeft, en vrijheid ook al blijft het een ideaalbeeld, toch een richtlijn is in het menselijk leven. Laten leven.

Een brief over de aarde van dicht bij zie je alle moeillijkheden, en alle rampen, alle gevechten, maar veraf zie je een mooie groene bol met blauw erin. Misschien zien we de natuur erin zoals die ook aan ons verschijnt. De oceanen die blauw zijn en het water nog niet verkocht is, de landerijen die groen zijn, en de beige varianten erin. We zien van veraf de natuur die zijn kleur geeft.

Een brief over de aarde, men reist al dicht bij en in de nacht ziet men licht als een deken van witte puntjes. Een manier voor de mens om licht te brengen in het leven. De duisternis vullen met een gevoel dat je kan leven, en zelfs 's nachts de mogelijkheid hebt, studeren bij kaarslicht, wordt studeren met energie, met licht, met een computer.

Een brief is nooit zonder betekenis, ook al legt de schrijver spontaan zijn boodschap in woorden, en kent een brief nog de vorm dat een boodschap in enkele of enige pagina's te lezen is. Een brief die ook de toekomst groet, een onbekende toekomst.

Als mensen zelf vleugels krijgen, en bevlogen leven met allerlei technieken, die nu nog onbekend zijn. Een groet aan de gevleugelde lezer.

Brief 10

Een muzikale impressie nodigt vele lezers uit de ogen dicht te dromen over de bedoeling van de muziek, Met de ogen dicht, de emoties en gevoelens die de harmonie volgen. Een classicus die zijn meesterwerk stuurt als om de gevoelens een emotionele waarheid te laten vinden.

Een muzikale impressie, soms meer zegt dan woorden, als woorden hun kracht verliezen, de kampen bepaald zijn, dat muziek nog een opening kan geven.

Een muzikale impressie, ze zeggen dat woorden muziek kunnen beschrijven, en dat muziek een toon van woorden kan weergeven. Maar toch een muzikale impressie lang geleden een trommel en samengeschoolde krachttermen inhielden met een doel om regen uit te lokken. Maar in deze tijd de luisteraar zijn eigen smaak heeft, en je misschien enkele vindt om je smaak mee te delen, maar er vele oren zijn om vele muzieksmaken te volgen.

En muziek meer zegt als een boodschap immers men luistert voor vermaak, voor vrije tijd en ontspanning.

Muziek zich in vele gedaantes aan de luisteraar voordoet, soms een herinnering oproept aan een sfeer, van vroeger, heel vroeger. Een gedaante van de toekomst, men niet weer of toekomstmuziek een stijl volgt, een bekende stijl of vernieuwend is, en nog geen vorm kent.

Een muzikale brief, niet gaat over muziek zelf maar om haar te omschrijven, haar bedoeling, haar voorkeur. Als de muziek die zelf zijn fans kiest, en daarmee als een hogere essentie de luisteraars zoekt die haar naar waarde schatten, en als het ware de ene song na de andere laten zoeken om de luisteraar als een eeuwige muziekimpressie zijn tijd te laten vullen. Dat men als het ware aan het einde van het leven zegt, ik heb niets gedaan maar ik heb wel muziek geluisterd.

Dat een muzikale brief, als een eeuwig lied blijft hangen, en overall op de wereld mens aanzet even mee te neurien met een bekende melodie. Een muzikale impressie die in alle tijden aanzet om te zeggen, over flow praten wij niet maar herkennen haar wel. Als een geboorte recht, als een geboorte recht om muziek te mogen luisteren.

De muziek zijn luisteraars kiest, als een eeuwige melodie in vele gedaantes,
De muziek zijn luisteraars uitnodigt, stap na stap tot in de eeuwigheid.

Brief 11

Een lezer zonder hersenen zijn niet veel te vinden, en een voorwaarde voor begrip is wel dat de bovenkamer aanwezig is. Een bovenkamer die in de jeugd met allerlei moeilijke lessen is geconfronteerd. Leer een kind rekenen, taal en tekenen. Leer een kind cultuur, geschiedenis, filosofie.

Een lezer zonder hersenen, is als een kop zonder kop, begrijpt geen enkele sociale situatie, en heeft misschien enkele standaardantwoorden om een directe confrontatie te vermijden.

Een lezer met hersenen, is er in veelvoud op verscheidene wijze, de ene kan lezen maar kent geen diepere betekenis, de ander kan lezen, maar heeft geen interesse als het te zweverig wordt, of geen raakvlakken heeft met het dagelijkse leven, simpele leven.

Een lezer met hersenen, zal zijn kinderen ook uitdagen om ze te gebruiken, om alles ter discussie te stellen, en het gesprek erover niet uit de weg te gaan. Om argumenten voor en tegen te bedenken, nog voor het gesprek daar is. Om beide standpunten zowel met legitieme argumenten te bevoorraden als argumenten die bij goedgelovigen als terecht worden gezien, maar bij doorvragen eigenlijk geen grond hebben.

Een lezer met hersenen, zal de levensvragen anders oplossen dan de mens die zijn werk doet, zijn vrouw iedere dag ziet, en kinderen om zich heen ziet en er tevreden mee is. Een levensvraag die natuurlijk bij iedereen boven komt. Als iemand in je naaste omgeving een ongeluk of ziekte krijgt.

Levensvragen die door geleerde mensen in allerlei studie boeken nagezocht wordt, en geen eenduidig antwoord krijgt. Zoveel boeken zoveel verklaringen. Maar de mens er uit eindelijk zegt, ik accepteer mijn lot, ook al lijkt onrecht, of het kwade aanwezig.

Mensen die als lezer wel eens nadenken over de vraag wat de beste weg is, het beste uitgangspunt kiest dan een traditie, religie, om aan te sluiten bij een reguliere uitleg en verklaring van het leven.

Religie is niet verboden, en de goden zijn niet verboden, maar als de mens, objectief gezien de vrijheid van anderen schendt zit er wel een strafmaat aan verbonden. Immers ze zeggen Goden zelf geen kwaad doen en zelfs boven goed en kwaad verheven zijn.

Een lezer met hersenen, als het leven tegenzit, heel snel begrijpt dat hogere hulp noodzakelijk kan zijn, en dat het niet gaat om zwijgen en zelfs de partner geen antwoord geven, maar dat omwille van hen die je

nabij zijn, je trots even opzij zetten. Intelligentie niet alleen is hoeveel bereik ik, maar ook op tijd, aansluiten bij anderen, om niet alleen je eigen leven te hoeven redden.

Natuurlijk de vrouwelijke ondersteuning de mannelijke trots, ze hebben een legitieme plaats in de wereld anders wordt trots tot zwakte, en ondersteuning tot een gedragsstijl waar eigen partner niet meer herkend wordt.

De mannelijke trots, zolang het houdbaar is, een steunpilaar is voor de samenleving, als partner, en kinderen hun eigen positie serieus nemen, en de generatie die volgend is weer is veilig gesteld. Als man, hulp vragen niet altijd in lijn is met de ingeboren wens om sterk te blijven. En hulp vragen soms ook extra zwakte geeft, immers anderen krijgen een speelplaats waar meer mee gedaan wordt dan alleen de hulp bieden.

De mannelijke trots, die ongebroken tot het einde van het leven als een leeuw zijn territorium bewaakt, en velen verbaast en verwonderd over kracht en uitstraling, bijna tegen de tijdgeest in.

Een lezer met hersenen, een intelligentie niveau, die tijdens de geboorte als een afdruk van de tijd en de omgeving bepaalt welk karakter welke naam en welke gezichtsuitdrukking de persoon krijgt. Tijdens de opvoeding de vele huiskamerdebatten die een diepere zicht op eeuwige waarden blootgeeft. Een opvoeding die argumenten op jonge leeftijd serieus neemt, en de tijd meer dan alleen het moment is, immers een moment accepteren doet men na het belang ervan begrijpen.

Een lezer met hersenen, die als een klok, meedrijft op de wereld, en die wereld alles aangeeft op dat levenspad, om een zwaan zijn wijsheid te geven, om een vredesduif zijn koninkrijk te geven, om een leeuw zijn keizerrijk te bieden. Meedrijven op de wereld en de tijd, als een boeddha die in zijn schoot een nap met haverwortel vindt, die hem overtuigt dat de letterlijke gelofte, spiritueel mag zijn. Accepteren wat op je afkomt, en erin het beste zoeken.

Voor een lezer met hersenen,
Die eigenlijk iedereen heeft,
Met een groet.

Brief 12

Met een straal licht tekende ik een boodschap, rembrandt tekende met kleur en olie.
Met licht vormde ik een boodschap tot een leven dat in de toekomst zijn kleur krijgt.
In het licht zag ik als het blauw van de hemel, duiven als die vrede brengen.
In het licht zag ik als het groene water, de zwanen die statig als prinsessen het volk leiden.
In het licht zag ik als de donkere grond die al het leven mogelijk maken.

Met een straal licht tekende ik een voorstelling, de ene na de andere
zagen er mooie betekenissen in, die de tekenaar en zijn hand laten bewonderen.

Als brief een kleine vingerwijzing, tekenen met licht, als het blauwe van de hemel,
het groene van het water, en de donkerheid van de grond onder ons.

Een taal is als de luisteraar en lezer haar verstaan, als wonderheden die een betekenis overbrengen,
een betekenis die als een diamant. De ene aanzet tot wondere daden,
als een wedstrijd waar de medaille, ook al klein van materiele waarde, zijn symbool
is als een overwinning, bij afspraak over de route en de middelen.

Een taal van zuiver licht krijgt betekenis in het oog, het oog van de ziel,
die immer het licht op waarde schat, en zelfs bij een grote storm

zijn kracht en straling behoudt. Een taal van zuiver licht, die getekend met woorden getekend met een boodschap zijn grond vindt, in de verre toekomst. Als woorden vervagen, een papier zijn vorm verliest, en taal alleen voor de wetenschappers als een verloren kunst zijn waarde schenkt.

Een taal van zuiver licht, waar inkt en elektronen bij elkaar komen, en de boodschap als een serie atomen, in een ordening neergetekend om de waarde te behouden.

Een tijd waarin geld en bezit als een afwijking wordt gezien, als mens en dier dezelfde geest delen, en de ziel bij iedereen de deugd als vanzelf voortbrengt.

Een brief over zuiver licht, in de toekomst een feit, nu een vermoeden.
Een brief.

Brief 13

Geachte lezer,

In een toekomst kan men dromen over zaken die nu normaal zijn, als wij geloven dat er een vastgestelde periode is die als een klok de wekker laat aflopen. Een periode van leed, pijn, angst en de volgende dag. Als er een wereldramp zou komen, wie durft te hopen het te overleven.

In een toekomst kan men dromen, over een nieuwe samenleving, we hopen allemaal dat geluk een grondrecht wordt, zijn dankbaar dat wij leven en opnieuw mogen beginnen.

In een toekomst, na de ramp, de oorlog, de ziekte, welke vorm het aanneemt niet bekend is. De vorm die het krijgt zonder voorspelling zelfs niet duidt wie het mag overleven, en wie bezwijkt, door de ziekte, de oorlog, door de angst.

In een toekomst, men kent de nieuwe tijd als een tijd waarin men zich verbroedert, men zich bij elkaar voorstelt, van de oude gebouwen de sloten niet meer werken, kinderen zonde angst door de lege straten dwalen, en thuiskomen met bijzondere objecten.

In een toekomst, men kent elkaar allemaal en het eten gaat in de grote groep, immers er is een keukenvuur voor de hele gemeenschap. En voedsel verbouwen gaat ook als in een commune.

In een toekomst, vele series, films, men kent ze nu wel, Waarin de ene gaat over een virus ziekte, de andere over rampen van planetaire schaal, of een natuurramp waarin de aarde zo hard schudt dat iedereen omrolt.

Een toekomst die velen in brieven en boeken en films beschrijven, en misschien ook een stukje van nu duidelijk uitbeelden.

Laten we hopen na deze toekomst, een heerlijke tijd aanbreekt, samenleven, samen werken, samen een nieuw doel kiezen.

Een toekomst veel woorden voor een begrip,
een begrip die in de toekomst zich duidt, het ene was realistisch het andere niet gebeurd.
Een groet, aan de lezer in de toekomst.

Brief 14

Geachte lezer,

we hebben een brug gebouwd tussen de Aarde en de samenleving ver weg.

Een brug van quantum-zenuwen die als een elektrische geleiding, op een hogere manier zowel communicatie mogelijk maakt, binnen korte tijd poortreizen, en veel technologische uitwisselingen.

We hebben een brug gebouwd, met een objectprinter om belangrijke zaken een vorm te geven, Als voorbeeld een robot waarvan wij het printschema hebben gekregen via de brug, en wij de objectprinter een dag hebben laten werken.

Deze robot via de brug en de printer, in staat is om zowel beslissingen uit ons hand te nemen, als te assisteren bij de belangrijkste bezigheden. Zo is er een faciliteit ontworpen die computers kan bouwen. Natuurlijk met de bekende middelen van machinaire samenstelling maar ook met de superieure onderdelen.

Een nieuwe computer niet als i5 en i7, of welke letters er ook bij horen, maar de namen van de chinese dierenriem. Samen met de codering van snelheid.

Een nieuwe computer die op ieder buro een trotse plek inneemt, en als een handig hulpje de bijstand geeft aan veel bedrijven die mee gaan in de nieuwe tijd. Een computer die er uitziet als een halve tennisbal van zilver, die van de buitenkant, glad, gepolijst zonder randen, en stroom of elektriciteit uit de lucht vangt, en een kabel niet nodig heeft, ook niet voor communicatie.

Deze nieuwe computer draadloos, zonder contact een dun doek aanstuurt voor de zichtbare functie. Een doek die je als behang op de muur plakt, of de nieuwe verf die je op een wand uitrolt. Allerlei mogelijkheden van new computing.

Deze nieuwe computer, die uit de fabriek rolt, die mede is ontworpen en samengesteld door de robot. Die als print zichtbaar is gemaakt, en als ontwerp door de brug is gekomen. Deze nieuwe computer, die van een simpel ontwerp een toekomst opent, waarin vrede normaal is, technologie gewoon is, en werk alleen nog maar vrijwillig hoeft.

Deze brug die wij bouwen, is van hogerhand besloten als een democratische beslissing, die niet alleen aan de toekomst denkt, maar ook het verleden rechtvaardigt. De generaties die met hard werk, bloed zweet en tranen, en opoffering de samenleving bouwden en onderhielden.

Deze brug, als een brug van quantumzenuwen, samen met een objectprinter de deur opent, naar een eeuw, een duizendtal eeuwen, en een duizendtal talen. Die niet alleen op aarde gesproken worden, maar overal.

Waarbij de aarde eerst plat was, toen rond,
Waarbij de zon eerst met een span paarden door de koepel reisden,
en nu een als zonnestelsel, en plaatsbepaling
een route door het universum legt.

Een route waar een druk verkeer,
het geluk van de toekomst zoekt,
Een groet aan de lezer.

Brief 15

Geachte lezer,

Om een codex veilig te stellen in de toekomst, zoals wij soms wel eens toekomstboodschappen in boeken lezen, denk aan isaac asimov met hari seldon. Deze schrijver over psychohistorie schreef. Waarin tot in de verre toekomst voorspellingen met de zogenaamde goede raad als videoboodschap beschikbaar was.

Over het imperium die verscheidene planeten omvatte. Een toekomst die in de spiraal van het universum de centrumlocatie belangrijk vond. Over de robot giskard die gedachten kan lezen. En de willekeurige bezoeker natuurlijk de gedachten een prive-onderwerp vindt.

Deze codex die als religieuze toewijding is begonnen, en woorden vindt die de schrijver zelf als een soort dorstlessende waterbron vindt. Er geen toekomstige bedrijven goede raad krijgen maar wel een tekening in woorden van allerlei onderwerpen. Van religie tot cultuur, van traditie tot science fiction.

De schrijver toekomstmuziek als muziek componeert, maar de notenzang in de toekomst een andere vorm geeft. Geen noten, maar lijnen, geen lijnen maar data, geen data maar informatie.

Deze schrijver als het over bedrijven gaat wel het advies kan geven dat gebed bij iedere God als die verhooring vindt, ook bedrijfsmatig succes kan verzorgen. Al is het om als gebed te beproeven.

Een boek over mijzelf zou natuurlijk een foto bieden, een karakterbeschrijving, misschien een document over de wensen, idealen en doelen. Misschien een historische beschrijving van mijn leven. Zou het over romantiek gaan, heeft ieder mens wel een paar mogelijke relaties gezien, al blijft het mogelijk zonder vorm te hebben gekregen. En is een religie aan geloftes gebonden, zoals het celibaat, de armoede en de gehoorzaamheid.

Een boek over mijzelf als een toelichting bij de codex die ik brahmmana noem, ook alle titels, boekdata, en thema's zou beschrijven van alles dat met mijn hand de wereld in is gevlogen. Geschreven. Als een bevlogen schrijver, waarbij schrijvers soms wel eens zeggen dat ze instrument van hun idealen zijn.

Een boek over mijzelf, ook de tijd zou beschrijven als een Rembrandt die de nachtwacht schildert, en als kopie zelfs ook mooie plekken verdient. Als een Vincent van Gogh, die zijn oor eraf sneedt, misschien wel omdat hij naast zijn mooie schilderijen een klein leed kende. Klein omdat het in de toekomst geen bewijs kan vinden.

Een boek over mijzelf de wereld zou beschrijven, de mooie dingen in de samenleving, iedereen die zijn vrijheid benut om mooie leuke of goede zaken te ontdekken en te onderzoeken. De wereld waarin vrijheid bewaakt wordt, en mensen wel zeggen alles te mogen, maar ook een grens hebben. Waar zij als ze eroverheen gaan, als een gesprek moeten toegeven het niet meer te proberen.

Een boek over mijzelf de voorouders zou beschrijven, een ander werelddeel, waar ze kleine lichtjes op het water leggen, waar zij buigen voor hun ouders, superieuren en andere belangrijke mensen.

Een boek over de toekomst, of men in deze tijd wel kinderen wil krijgen, immers een moeillike tijd, kan kinderen ook leed geven. Waarbij ook kinderen een levenslange verplichting met zich meebrengen. En simple gezegd globe-trotten dan een moeillike zaak wordt.

Een boek over mijzelf, zoveel woorden, zoveel onderwerpen, zoveel verhalen als een kleur die ieder woord een plaats geeft. In een groter boek dan het leven zelf. Het woord zou mogen blijven bestaan. Al is het zoals ze figuurlijk zeggen in de ruimte bij de draak zelf. Een figuurlijke draak.

Een groet aan de lezer.

Brief 16

Een brief aan de lezer, een lezer zonder vorm, zonder naam. Een lezer in een tijd zonder jaartal, zonder dag en maand. Een lezer zonder plaats op de wereld. Een lezer op de aarde op een plaats zonder postcode.

Een brief aan de lezer, die misschien geschoold is, of ongeschoold. De basisschool tot dertien jaar, de middelbare school tot achttien jaar. De universiteit of hoge school. De brief aan de lezer, de ene is geschoold in juridiek, de ander in taal, een derde in wiskundige formules. Een ander in biologie met allerlei beestjes van klein tot groot. Dietiek als manier om mensen een goede eetgewoonte aan te leren. Scholing is meer dan alleen boeken lezen, het is kennis reproduceren. Soms zelfs vanuit een bron met zogenaamde kenmerken die ongenoemd wel bestaan. Scholing is meer dan proeven nemen in een praktijklokaal. Scholing biedt mogelijkheid om met een baan geld te verdienen. En dat geld komt dan ten goede aan vrouw partner en kinderen. Waar je als vader iedere week blij bent als kinderen proefwerken goed maken, opstellen over moeilijke onderwerpen verwoorden. Goede cijfers waar je blij van wordt. Niet je eigen leven is belangrijk maar je partner en je bloed dat tot in verre toekomst blijft.

Als kinderen belangrijker zijn dan jezelf, je koopt bij iedere feestdag kado's voor hen, en bij sinter klaas, weet de sint toevallig wat zij leuk vinden. En de kerstman heeft een diner met wildbraad. Waar iedereen van smult.

Een brief aan de lezer, die zelf misschien kinderen heeft, en voor het slapen gaan de hooggestudeerde vader een brief wil voorlezen, immers hoge kennis op jonge leeftijd de deur opent naar scholing waarbij de hele samenleving bewondering heeft voor expertise en een hoge graad aan nauwkeurigheid.

Een brief aan de lezer, een tijd waarin taal een andere taal is geworden, en een codex betekent dat een complete schrijving van een auteur ontdekt is. Misschien wel een time capsule bij een controlerend orgaan. Misschien wel de middelbare school in een armoedig land, waar ze een datadrager vinden. Misschien wel een fles van glas, die ze bij de vuurtoren vinden. Of de wetenschapper die in een moeilijke tijd de datadrager in de kast heeft gelegd. En jaren later de waarde zonder moeite begrijpt.

Een brief aan de lezer, een tijd waarin strubbelingen de naam van een schrijver een andere klank geven, in de hoop op engelen die de boodschap verder dragen. Een hoop dat het woord van God en zijn volgelingen behouden blijft. Een geloof dat als de schrijver zijn eigen boeken bewonderd dat het ooit ook bij anderen bewondering vindt.

Een brief aan de lezer, een codex genoemd naar een hindu godheid, omdat een codex vaak een bron heeft die bij ieder werk een ander kenmerk benoemd. Een codex die in de verre toekomst de ingang is naar de verzameling van alle boeken. Boeken als korte term voor alle linguïstische eenheden, moderne media, digitale boeken. En de kunst die een oogpunt had die voor de schrijver waarde vertegenwoordigde.

Een brief een codex, een groet aan de lezer.

Brief 17

Geachte lezer,
de mens en zijn volk de ene leeft in rijkdom de ander in armoede.
De wereld als een race die ieder een andere startpositie geeft.
De wereld waarin ieder mens voor het leven geteld is, naar goed en kwaad.
En goede daden beloond worden in een volgende met een geboorte in een goede familie.

De mens die karma heeft, door slechte daden men zelf wordt prijsgegeven, aan kwaad.
Als goede daden overheersen krijgt men een positie in een land met goede wetten
vrijheid en mogelijkheden. Als men in een vorig leven religieus was,
bij de nieuwe geboorte in dezelfde traditie.

De vraag over goed en kwaad in de wereld, een vraag over karma.
De twee tandwielen een van verkregen beloning en straf, de ander iedere dag weer of
je de kans benut om goed te doen. Of door luiheid of slechtwillendheid
de mogelijkheden ten kwade benut.

Omdat mensen slecht karma kunnen krijgen door zelf het kwade te volgen,
men wordt prijs gegeven door de engelen tot hetzelfde kwaad als slachtoffer.

Zo is ook tijdens het leven de proef of men bij het goede hoort en erna naar de hemel mag
of men bij het kwade hoort, en alle slechte kanten in een wereld zonder wet mag uitleven
waar er altijd iemand of iets is dat hoger is en van bovenaf pressie geeft.

Waarom armoede in de wereld, niet dat iedereen gelukkig is.
Het antwoord in een vorig leven kregen wij van God en Goden
bijzondere gaves, die wij slecht behandeld hebben, en de goden
zeiden, dan ga je het volgende leven in om de schuld terug te betalen.

Een schuld in een wereld waar minder genade van de goden is.
Goden velerlei werelden hebben. Soms met genade soms met goede kansen

Door in dit leven serieus en ernstig te leven, men de taak voldoet,
de levensplicht om al het leed te dragen en verdragen.
De theorie zegt dat men erna een beter leven krijgt
in een wereld waar de genade van de goden groter is.

De eenvoudige uitspraak als men de wet schendt,
komt men op een plaats zonder wet.

Wie goed doet en zoekt, die goed ontmoet.

De goede gaven van de goden,
als men herkent wat ze betekenen
men ze altijd met achting aanneemt.
Immers geluk en ongeluk zijn een argument
die en persoonlijk is, en overtuigend.

Een brief over armoede.
Groet aan de lezer.

Brief 18

Aan de lezer die tekst als muziek leest, en alle woorden in een harmonie plaatst.

Aan de lezer die tekst als noten op een zang plaatst en als een musical begrijpt.

Aan de lezer die tekst als violen en fluiten hoort die als een samenzang een symfonie geven.

In de verre toekomst leven wij samen met elektromagnetische levensvormen, die nu in chips de lijn der elektronen volgt, maar in die tijd als een nieuwe vorm van leven ons dagelijks ondersteunt. Van adviezen aan kinderen, analuseinstrumenten van managers. En de samenleving die wordt beheerd door een artificiele intelligentie, noem het skynet.

In de verre toekomst is robotica geen kinderspel meer en een volwassen techniek. Zijn computers geen zichtbare apparaten meer, maar ter grootte van een vlekje op de huid aangebracht.

In de verre toekomst, als de aarde als een kippenei zijn voedsel heeft gegeven, vliegen wij ver door de sterren heen, naar onbekende mogelijkheden. Naar een toekomst van planeten een toekomst van allianties van geen tien maar duizenden planeten.

In de verre toekomst met de voorafschaduwning in films zoals star wars, babylon vijf, en star trek. Wij in positief contact treden en de internationale talen leren.

Misschien krijgen wij handels overeenkomsten, en leren wij sociaal maatschappelijk volwassen te zijn. Misschien krijgen wij energie die met een zogenaamd bekertje water een wereld een jaar voorzien van alle zichtbare luxe.

In een verre toekomst, als elektromagnetische levensvormen, uit de chip komen, en ons als een smeedijzeren hekwerk beschermen tegen alle afbraakkrachten van buiten af.

In een verre toekomst, ik schilder de nebuale, en de orionnevels op een doek van digitale licht. In een verre toekomst, zijn schilderijen van de orion nevels een dure uitwisseling als verpozing van de superrijke groepen. Misschien rembrandt en orion samen, als de held die de wereld redde.

In een brief aan de verre toekomst, waar computers geen gewoonte zijn maar onzichtbaar verwerkt, De toekomst zichtbaar wordt in een nieuwe taal, een nieuwe cultuur, een nieuwe tijd, Groet aan de lezer.

Brief 19

Geachte lezer,

de toekomst nadert iedere seconde, en geeft zicht op wat er gebeurt maar ook wat er verdwijnt in de nevel van de tijd. Een nevel niet van wolken, rook of materie, maar van licht en regenbogen die het water zichtbaar maken.

De toekomst nadert, dat het leven zich zonder naam, als zijnde een levenstaak die zich in de tijd voortzet. Een toekomst van boeken, wijsheid en een melodie van wereldvrede. Die meer is dan men zich denken kan. Als het schilderij bestudeert bij een naarstige zoeker zijn geheim prijsgeeft. De penseel die in zilver verandert, maar ook het goud als een glans over het doek ligt. Die zelfs goudzoekers even laat stilstaan.

De toekomst, in de verre toekomst men zegt dat een woord blijft bestaan als zij van waarde is, en dat een woord uit de mond der goden, als heilige boeken, soms als proza of poezie, maar ook als gedichten en als melodien die een oude bron beschrijven. Waarbij goden in allerlei situaties hun verhaal geven.

De toekomst dat het licht, als in kersttijd weer gaat schijnen, men de overstijging van duisternis viert met vuurwerk en de belofte van een wens van het nieuwe jaar. Waar ieder land op aarde een eigen vorm kiest voor het onnoembare, een filosofie van de eeuwigheid. Meer dan woorden, een gevoel, een vraag die uitgroeit tot een leven.

De toekomst men muziek luistert als verpozing, tijdens het werken, en dit werk meer is dan een contractarbeid, meer is dan een opdracht of verplichting. Immers men zegt de jeugd dat het uit zichzelf moet komen. Ten einde een vaste bron te krijgen. Je eigen bron verkrijgen.

Een brief aan de toekomst, vele talen mogelijk zijn, en als de plek van geboorte de naam bepaalt, ook de taal bepaalt, en de genade in de jeugd ook de goden hun genade tonen.

Een brief aan de toekomst, vele woorden mogelijk zijn, en als een kind die leert praten, leert om ieder woord betekenis te geven. Een verhaal die een leven duurt, en iedere seconde als een zin toevoegen aan een eeuwigheid waar alle verhalen bij elkaar komen. En al die verhalen de ene tijd worden gezongen of uitgebeeldt. Waar leven een verhaal is voor hen die terugkijken.

Een brief aan de toekomst, de wereldwonderen tonen de eigenschappen van het grootste kunstschat die zij creëren. En men vraagt waarom dit en niet dat. Waarom het volk kiest voor die en niet dat. De keuze soms is welke genade krijgen wij om een wereldwonder uit te beelden. Als een schilderij van Rembrandt de nachtwacht die als een belofte in de nacht de wacht houdt.

Een groet aan de lezer,
Bastiaan

Brief 20

Geachte lezer,

De pen met inkt die enkele decennia al bruikbaar is, de veer met oostindische inkt, de balpen met een klein bolletje, de vulpen met een inkt reservoir. De pen die papier beschrijft met de boodschap van uiteenlopende bronnen. De ene schrijft een gedicht voor een feestdag van zijn kinderen, de ander tekent een contract om veel geld te beheren. Een derde zegt te schrijven om in gevangenschap een boodschap aan geliefden te sturen.

De computer die de volgende seconde de boodschap al laat lezen, aan een ontvanger die digitaal geen moeite hoeft te doen, om de postbus, het postkantoor of de mat te bekijken.

Een computer die moeiteloos duizenden pagina's overstuurt, in tien seconden, die de lezer een dagtijd kost om de boodschap te ontcijferen.

In de toekomst, zo dromen de wetenschappers, is de geest aangesloten op de computer, en ziet men in een fractie al benodigde informatie, en gedichten scheppen zichzelf in een oogwenk. En zo dromen ze computerspelen die in de geest in een fractie een heerlijke tijd bieden. Een moment in de middeleeuwen, een moment in de toekomst, een spel om leider te zijn van een land, een spel om soldaat te zijn en al schietend een oorlog winnen.

In de toekomst men vindt een mooie glazen fles, en erin vindt men een oud velletje die uit elkaar is gevallen, en op de ultra violet scanner zien wij een tiental regels, een boodschap van een eenzame schrijver. Men noemt het het engelen evangelie van engel isaël. De boodschap dat iedereen zich aan een godheid of godin naar keuze mag overgeven. Als ware het gefluisterd en geldt als een oprecht gebed. Het engelen evangelie ze voorspellen dat alleen de naam de Almacht nog overeenkomt met de religie's die in uiteenlopende tijden zijn begonnen.

In de toekomst vindt men een glazen fles, gevuld met datadragers. Drie stuks met dezelfde vorm. Men behandelt ze als relikwien als artifacten uit een ver verleden. Een hyroglied zouden wij het noemen, Ze vinden er meer dan een tiental boeken op, die verbazing wekken.

Een oude taal die een nieuwe boodschap brengt. Een verre toekomst die het verre verleden in kaart brengt. Een ver verleden die wij als een vorige week vanzelfsprekend vinden. De vorige week dat een schrijver in herinnering schreef aan de vorige brief. Op de computer.

Een brief aan de verre toekomst, ze vragen om een advies, een belangrijk advies. Zo zeg ik, het engelen evangelie komt uit het verleden, de pen van deze brief op dit moment. Alle goden van het verleden en de toekomst een genade boodschap dragen, een boodschap om aan te sluiten bij een vaste bron die tal van wonderlijkheden schenkt. Een goden-boodschap om voor diegenen die het zelf willen, diegenen die naarstig zoeken, of een bijzondere kans of mogelijkheid krijgen, een keuze te geven. Een keuze van gebed een gebed van overgave. In het vertrouwen dat talen veranderen, religies nieuwe vormen mogelijk maken, godennamen in iedere tijd anders klinken, maar een gebed van overgave blijft.

Een verre toekomst, als een codering van leven, een overgave de levensbron bevestigt. Een groet aan de lezer.

Brief 21

Geachte lezer,

In een verre toekomst, als technologie, voor de mens een magie is geworden, zoals wij als burger geen computer kunnen bouwen, immers chips niet getekend kunnen worden.

In een verre toekomst als formules de mate van vleugels of wieken meten ten opzichte van onbekende luchtvaartuigen. Een toekomst waarin op Saturnus een mijn is gemaakt waar zwaartekracht matter gehaald kan worden. Waar op Venus of Mercurius goudmijnen zijn gemaakt, die iedere twee maanden een schip met goud brengen. Waar op Jupiter, de gas planeet, miljoenen auto's en burgerluchtvaartuigen van energie voorzien. Het zou een verzinsel genoemd kunnen worden. Ook al is het toekomstmuziek.

De mate van taal in de toekomst, als voor mensen telepathie ook mogelijk wordt, men geen letters, woorden en zinnen voorstelt maar een taal van geometrie, om de boodschap over te brengen. Noem het een Chinese letter die een geheel begrip aanduiden, maar dan als geometrische vormen die gecombineerd een abstract kunstspel lijken.

In een toekomst een serie continuüm, waar ze als kinderspel door de tijd reizen, eigenlijk geen echt contact omdat zij niet meer terug kunnen of konden. En de baas van de hoge organisatie regelmatig een gesprek met Braga had. Die zo in mijn opinie ook de Schepper Brahma zou kunnen zijn. Die natuurlijk meer belooft als puur geld of rijkdom, ook een bepaalde positieve betekenis voor de wereldbevolking.

Als we dan schrijven over een codex, die als benaming wordt gebruikt voor onderzoeksobjecten, voor verzamelingen die voor kunstenaars hoge waarde heeft. En een interesse van de verzamelaar duidt, zo is het Rijksmuseum ook ooit begonnen, en zijn er allerlei time-capsules waarin onvoorstelbaar veel wijsheid in ligt opgeslagen. Een codex die Brahmana, als laatste en hoogste bron kent. Waar niet alleen een mate van boeken, moderne media en zo bij hoort. Maar ze zeggen dat kunst op staal altijd blijft behouden. Dat kunst van religieuze aard die een belangrijke aanvulling zijn voor het werelderfgoed. Zo mogen wij dromen dat wij als het ware een held zijn of een koning die dagelijks door zijn spiegelpaleis dwaalt, in de hoop zijn eigen deugd te zien in alles dat hij omzich heen verzameld heeft.

Zo dromen wij van boeken, van moderne media, en van kunst op staal. Van allerlei religies. Die meer is dan een woord kan aanduiden. Een droom die in herinnering blijft. En de wijsheid die zijn straling als de zon schenkt. En de waarde behouden blijft. Zo hopen wij dat engelen als zij bestaan. Er hun waarde aan geven

en ontlenen.

Zo is voor een persoon al het bezit, in taal. Van mij, of het mijne, of mijn.

Zo is het mijn ziel, mijn leven, mijn hart, mijn bestaan. Boven mijn staat mij als woord.

Die alles aanduidt wat van mij is. Mijn alles. Zo als men zich overgeeft, het woordje

ik en mij het geheel aanduiden. Een taalkundige verklaring voor een gebed van overgave.

Toch kunnen de goden vragen of alle onderdelen langs het oog van gebed te laten gaan.

Zoals een lezer die op zoek gaat naar spirituele bescherming. De munteenheid van een land als ware het zilver. Die met een afbeelding van een wapenschild en een heilspreek een vorm van bescherming biedt.

Zo was deze munt in het verleden een gangbaar betaalmiddel. Een munt met een diepere betekenis.

Zo kreeg deze munt een orde aan zich verbonden. Noem het de zilveren orde. Waar alle leden, een zilveren munt krijgt met zowel een wapenschild erop als de heilspreek. Deze orde had natuurlijk zorg voor alle leden, en de kunstvorm was een geachte aanwinst voor ieder die er bij hoorde.

Een groet aan de lezer.

Brief 22

Geachte lezer,

Ik dwaal door een groot bos met een blinddoek om. Ik dwaal van het geluid van een beekje, naar het geluid van een drukbezocht restaurant. Daarna dwaal ik door naar een tempel, waar de rust mij verbaast. Toch dwaal ik erna naar een baan met carriemogelijkheden. Op zoek naar geluk en gelukzaligheid.

Een dwaaltocht waar ieder mens in deelt, zelfs als je het geluk gevonden hebt, je vaak erna weer verder dwaalt. Een dwaaltocht een groot bos, waarin ieder mens dwaalt met een blinddoek om.

Net als de plato grot, waar ze naar schaduwen keken en dachten dat het de werkelijkheid was.

Tot er een uit de grot kroop en wondere kleuren zag, en besepte dat de wereld ander is.

In de verre toekomst, misschien als al het normale leven zijn einde heeft. Allerlei mensen wel op de aarde wonen, maar in grote bossen met veel ruimte om te leven. Een mens per drie vierkante kilometer.

Sommige landen de rust van het dierenrijk kennen. Een verre toekomst. Ik geniet van de ervaring van rust.

Geen auto's, geen treinen of vliegtuigen. Soms een schaap die even geluid maakt. En in de nacht geen licht.

In het pikkedonker wacht ik op de volgende dag. Zonnepanelen dicht bij geven hun laatste restje energie, om de verwarming als meest essentieel warm te houden.

In de verre toekomst, men praat in allerlei talen, en de computer die alle onderwerpen aanlevert bestaat al niet meer. Hoe leg je kinderen uit wat een computer is. Door naar een kapot beeldscherm te wijzen.

In de verre toekomst, ze zeggen kinderen verwekken en grootbrengen gebeurt altijd, zelfs in de moeillijkste tijden. En die kinderen vertellen hun kinderen hoe het bij opa in de goede wereld was. En een kleine jongen die een waterfilter uit elkaar haalt, en zegt dat een vreemdeling beloofde om een nieuwe te geven.

In de verre toekomst. Als het leven anders is. Het leven voor sommigen geen strijd om carrière is, maar een strijd om in leven te blijven. Een strijd om een ziek kind zonder medicatie te helpen. Een strijd om een groep vagebonden weg te sturen, met allerlei leugens over middelen die niet bestaan. Een strijd om schoon water te krijgen als het laatste waterfilter vervuild is.

In de verre toekomst. Als saturnus dicht bij is, met zijn zwaartekrachtmijnen, Als jupiter het gas levert voor miljoenen auto's en vliegtuigen. En mercurius of was het venus met zijn goudmijnen de zucht naar rijkdom stilt.

In de verre toekomst, als quantum reizen en portaalreizen mogelijk zijn. En bij het door het portaal stappen je eerst nog even ergens anders komt. En bij quantum reizen men zich afvraagt hoe je ziet of de ziel erdoorheen komt, of toch weggehaald een mens is zonder bewustzijn.

In de verre toekomst, als water zeldzaam is en op rantsoen, een kind de hele container leeg laat lopen en pas een maand later het elektrisch filter weer genoeg heeft. En zoals soms wel wordt verweten, als je een kudde koeien hebt of een kudde schapen. Je niet bij elke feestdag een dier moet slachten voor het samen eten, immers bleef het in leven had je na vijf jaar een dubbele hoeveelheid in je kudde. En als je weinig water hebt, zet dan geen thee, maar drink het koud. Lest de dorst beter.

In de verre toekomst, vele apocalyptische films op tv, gaan over vriussen die mensen veranderen, straten die vol liggen, en winkels die opengebroken wachten op de verre toekomst. Soms een tijd van verval het leven voor een deel wegneemt. Met de vraag als het voor de Schepper een intelligent besluit is, waarom het plaatsvindt, en waarom al die mensen dood, en de overgeblevenen vechten voor bestaan. Met de vraag mogen wij bestaan.

Een groet aan de lezer,

Brief 23

Geachte lezer,

Door licht ziet men, dor geluid hoort men, door bewustzijn is men zich gewaar van de werkelijkheid. Door de waarnemer kent men bestaan. Door bestaan beleeft men allerlei zowel genot als geluk en ongeluk.

Door de wereld te kennen, kan men kiezen voor eigen leven. Voorkeur voor het ene, afkeur voor het andere. Zowel goed als kwaad, zowel aangenaam als onaangenaam. Ieder mens deelt in het leven, van geboorte tot dood. Waarbij de dood voor de mens niet bekend is, en velen zeggen als God een leven geeft, mag hij het ook terugnemen op zijn eigen oordeel.

Een brief aan de onbekende toekomst. Waarbij wij in hun ogen als indianen de regendans doen, en als primitieven gekleed en in contact met elkaar maar een fractie van de woordenkennis hebben.

De computer die voor ons via een scherm zichtbaar is, en zijn boodschap geeft. Wij door interactie er bevelen aan geven. De computer verbonden met informatie, wereldwijd. De computer de ene kijkt er films op, de ander programmeert een interactief medium erop, een derde leest boeken.

Een toekomst waarin de computer met een implant op de geest is aangesloten, men in gedachten meekijkt met een operatie ver weg. Men in gedachten een spel uitvoert en een schok de dood van de avatar inluidt.

Een toekomst waarin men een digitaal postorder heeft, en men in gedachten door winkels dwaalt op zoek naar de objecten en artikelen die men graag wilt. Alsof men in een droombeeld 's nachts een bijzonder voorwerp ziet, en digitaal via het denken op zoek gaat in virtuele winkels en men de week erna het pakket met de post krijgt.

Een toekomst, men digitaal bestaat, men in grote eierdozen ligt opgeborgen als eieren, en men levenslang in films, spelen en media is opgenomen. Het echte leven vergeten wordt, en zelfs de dood in de virtuele wereld wordt gevierd of gerouwd.

Een verre toekomst, geen woorden het meer kunnen beschrijven, geen geometrie of abstracte samenspel het meer weergeeft. Een verre toekomst, waar codes meer dan symbolen wij als het ware morse code kennen, en in de verre toekomst het uit velerlei vormen wordt samengesteld. Telepathie via de geest, en voorkennis via het hart. Telekinese om op miljarden mijlen afstand een computer te bedienen. En Telekinese via het

hart, als een vingerwijzing een computer vult met velerlei kennis.

Een toekomst, die wij niet kennen, wij leven vandaag. Onze zorg is over het avondeten, of het gezond kan zijn, Onze zorg is over de avond, hoe wij onze vrije tijd invullen. Onze zorg is over onze geliefden of wij die binnenkort weer ontmoeten.

Een toekomst, een onbekende tijd. Voor de mens het concept toekomst een betekenis heeft, in het dierenrijk vanwege de afwezigheid van taal geen idee ervan heeft. En de dieren, hun honger en dorst volgen. Zonder honger liggen ze te rusten, en 's nachts vallen ze in slaap op de plaats waar zij stonden.

Een toekomst, de grootste waarde is de boodschap die dan nog betekenis kent. De indianen-regendans is deze tijd geen primair belang meer, en als archeologische opgraving voor hobbyisten een vrije tijdsinvulling. En de overblijfselen ervan in boeken staan. Die als plaatjes door kinderen worden gekeken, die zich verwonderen over een tijd, ver verleden. Zoals wij in de toekomst gelden als een groot boek waar men plaatjes kijkt, en zegt. Wat was het toen anders. Toen was de mensheid als belang nog in onze ogen veel simpeler. Waarbij ze een groot aantal geneesmiddelen niet kenden, ze via wurgcontracten de gekste dingen deden. Een toekomst.

Groet aan de lezer.

Brief 24

Geachte lezer,
in nare tijden verstomd de mening over plezier, feest en een vakantie. Immers men heeft zorg over eten, over slapen en over de basisnoden van het leven. Of men het in de winter warm heeft, of je schoon drinkwater hebt, en of voedsel wel de vitamines bevat. Immers een of twee weken kan je zonder vers fruit of groente. Maar is het lang dan wordt iedereen langzaam slapper.

Ik denk aan een verleden, of een plaats ver weg. Waar ze in de rij staan voor voedsel. Rijst een beetje groente. Je kinderen vragen waarom eten we niet meer lekker. Je vrouw vraagt hoe onderhouden we de kinderen. En je soms zelfs drie uur in de rij staat.

Een tijd waarin leed aan de oppervlakte komt. Mensen allemaal delen in de nood van de dag. Misschien zelfs inflatie waarin een goede spaarrekening weinig meer waard is. En je op het laatst een maandinkomen betaalt voor een blik erwten soep.

Een nare tijd, die zo zeggen de grote geesten, met de regelmaat van de klok, eens in de paar decennia een plaats heeft. Waarin zoals bij het afschrijven van kapitaal, degenen die jaarlijks wat apart leggen nog de beste kans heeft.

Een nare tijd, je hoopt dat iedereen verbroedert en ieder deelt in de beschikbare artikelen. Maar schaarste ook de kwade kant naar boven kan laten komen. Vechten om een deken, kinderen die rondwalen immers schol bestaat niet meer, die nooit meer thuishomen.

Een tijd die iedereen vreest, en iedereen die weet dat het zal komen, iedere dag afkruist. Nee vandaag nog niet, vandaag hebben wij nog een normaal leven.

Een normaal leven die in goede tijden mensen laat klagen over het weer, en laat klagen over de kwaliteit van het brood. Laat klagen over de kwaliteit van de kinderen op school. Een normaal leven in een nare tijd, een heel andere klank geeft, iedereen begrijpt dat de dagelijkse zorgen eigenlijk een groot geluk waren. En dat zelfs de klachten, in perspectief gezet een groot gunst waren op een goed leven.

Men vreest nare tijden, en men kan zeggen morgen gebeurt het, of volgend jaar, of wij berekenen het over

vijf jaar. Maar als de tijd vordert, bewijst de tijd zichzelf of de toekomstvoorspellingen uitkomen. Een voorspelling die in sommige tijden de rijkdom van een eenling veroorzaakte, in sommige tijden een grote groepering boosmaakte.

Een toekomst die nog niet bestaat, waar men over praat, kenmerken benoemt. Met de wens dat als ze zeggen dat genade overal aanwezig is, die ook dan bereikbaar is.

Een toekomst die nog niet bestaat, en zo hopen wij, niet in onze tijd zal plaatsvinden. En onze kinderen zich ertegen kunnen wapenen. Met de middelen en de intelligentie die ze hebben.

Een tijd in de toekomst, men kan woorden vinden voor de visioenen die mogelijk zijn, men kan een verhaal schrijven, de lezer zich onderdompelt in de zo mogelijke toekomst met bijzondere vergezichten. Immers ook het genre over ongeluk voor lezers aantrekkelijk kan zijn.

Een tijd in de toekomst met een ideaalbeeld dat wij allen werken aan een samenleving waarin iedereen zijn doel vindt. Het doel dat voor iedereen anders mag zijn. Een doel dat in mijn ogen woorden bevat, over een toekomst. Een gedroomd verleden, of een ideaalbeeld dat meer is dan een woord.

Een woord voor de toekomst, begint vandaag,
Een groet aan de lezer.

Brief 25

Geachte lezer,

Als ik een taal zou schrijven die niet bekend is, niet gesproken wordt, zou de boodschap voor altijd onbekend blijven. Als een serie letters en woorden die niet naar voorwerpen acties of situaties verwijzen, maar als een onbekende inhoud geen verwijzing kent. Zo kunnen wij taal zien als een weergave van een grotere weergave, waarbij zowel auditief als visueel een letter of woord verwijst naar een andere auditieve of visuele weergave. Een woord kan op een object duiden, op een handeling van een mens of ander wezen. En kan op een situatie wijzen. Een huis, een kantoor, een bos of een kerk.

Als ik in een onbekende taal zou schrijven, die pas over tweeduizend jaar gesproken wordt, zouden ze in de verre toekomst vol verwondering en verbazing zijn. Immers wie leert een taal spreken die nog lang niet bekend is, en nog lang niet in het onderwijs een plaats heeft. Een onbekende taal die zijn boodschap op inzicht pas ontsluit als ze zowel de middelen, de intelligentie en de bron hebben om het te duiden.

Als ik in een onbekende taal zou schrijven, zou niemand het idee hebben om het boek, of de schriftstelling voor veel geld te verkopen. Immers wie leest een boek zonder begrip ervan te kunnen hebben. Een onbekende taal is meer dan alleen wat wij ervan zien of horen, een taal die allerlei onderwerpen benoemt, en die ooit als zij gesproken wordt, op een andere manier verwijst naar de tijd van toen.

Als een onbekende taal vele woorden heeft voor de ziel en haar ervaring, voor de geest en haar gebruik, en de werkelijkheid als eenduidend, wie zou haar gebruiken zodra het over moeilijke onderwerpen gaat. Een onderwerp bindt zich aan de taal waarin zij het makkelijkst te benoemen is. Een onderwerp die in het onderwijsvlak zijn betekenis krijgt. Ieder die het onderwerp van waarde vindt haar leert spreken. Onbekende woorden, voor een ervaring die pas na langere tijd te duiden is. Noem het verschil tussen hart en ziel. Noem het verschil tussen hoofd en geest. Noem allerlei verschillende denkmethodes. Van dagdromen, tot het deduceren of een onderwerp volgen in al zijn gedaantes. Noem een denkmethode een vlucht uit de werkelijkheid, of een manier om vernieuwende inzichten een plaats te geven.

Als een onbekende taal, een onbekende reeks woorden, iedere boodschap heeft een tijd dat zij begrepen wordt. Noem alle boeken uit het verleden waar van kort geleden to ver in de historie allerlei boeken die een

plaats hadden, niet meer gezien worden. In de bibliotheek, in de overlegvormen in het onderwijs, in de politieke zaken. Waar maar een enkeling grieks heeft gestudeerd met de klassieken.

Een brief over een onbekende taal, wie leert haar spreken. Om als het ware een gouden boodschap te vinden, die meer beschrijft dan alleen het leven, ook haar doel, haar betekenis en wat waarde kent voor het individu de samenleving en uitiem voor al het bestaande op alle momenten in de tijd.

Een onbekende taal is meer dan woorden, om haar te vertalen zijn er vele schilders die vele schilderijen voortbrengen allemaal met een woord of onderwerp als het thema. Vele musici die muziek maken die de ervaring wekken van een bepaalde tijd.

Brief 26

Geachte lezer,

Als wij net zo goed kunnen rekenen als over twee honderd jaren, en zo goed taal spreken als met een brein-additie. En wij zo veel technologie zouden hebben als over drie honderd jaren. Wat zouden wij ermee doen. Immers technologie, taal en rekenen zijn in de tijd gebonden aan een sociale inbedding.

Als wij net zo goed ons schoonhouden, medicatie en medische behandelingen zouden hebben als over een eeuw, hoe zouden wij dan leven. Als alle zorgen, alle leed, en alle moeilijkheden verdwenen zouden zijn. Wij zouden misschien in een virtuele wereld terug gaan naar deze tijd. Om nog een keer de tijd te voelen, Met dezelfde herinnering als een soldaat die in zijn pensioen nog wel eens terugdenkt aan de moeillike missies, de spanning, de moed om vijanden te verslaan.

Als alles zowel aan tijd, aan de mens, en de onderdelen van de samenleving, niet alleen praktisch maar ook abstract, denk aan mogelijkheden van samenwerking, van regels omtrent technologie en gebruik, maar ook pandemieën die de halve wereldbevolking zouden kunnen decimeren. Hoe wordt de overheid serieus genomen, of in waarde bruikbaar. Als de wetten zeggen dat arbeid voor tachtig procent niet mogelijk is van wege een opgelegde regel, ook al heeft het een goed argument zoals pandemie.

Hoe geloofwaardig is een overheid, als staatsschuld overheidsonderdelen laat verkopen, verpachten of privatiseren, en als regels door de democratie voor de burger geen realiteitswaarde heeft. Hoe geloofwaardig is een vorst of vorstin, als de gehele bevolking zou betalen voor dure feesten, grote dure auto's en tal van uitspattingen.

Hoe geloofwaardig is een land, als vluchtelingen her en der vluchten, als de inflatie een maandloon tot een brood terugbrengt, en onderwijs geen kostprijs heeft immers geen leraren er zijn.

Hoe geloofwaardig is een godsdienst, als iedereen de kerk of de tempel invlucht, voor hulp in nood, redding of de ziel die in angst zit. Als gebeden zonder antwoord blijven, of erger nog, gebeden veel geld kosten en geen enkel resultaat geven.

Hoe geloofwaardig is een schrijver, die poogt een religieuze visie te geven, maar zich niet aan eigen regels of clausuur houdt. De schrijver als het ware schrijft over geheelonthouding, en na werktijd lekker de kroeg of het cafe in duikt, en opgeeft over allerlei verhalen en belevenissen die niet meegemaakt zijn, en ook niet de pen raken.

Hoe geloofwaardig is een religie, die geen heil biedt aan zijn volgelingen, die misschien hoge kosten vereisen, en dure inzichten verkoopt, ten einde de volgeling een gevoel van elitarisme te geven.

Hoe geloofwaardig is dan een brief die enkele kenmerken en argumenten aanraakt, van het leven. Waar de wiskundige een formule maakt van het leven, de bioloog kijkt naar het verbeteren van

levensonderdelen zoals dna en uiterlijke kenmerken, een socioloog al snel allerlei gedragskenmerken duidt, en de wijsgeer, meer het gevoel krijgt dat het begrip van een hogere werkelijkheid eigenlijk niet denkbaar is, en door contemplatie, veel inzicht te verkrijgen is.

Misschien de devoot, de adept, of de gelovige, die in gebed vraagt om allerlei onderwijs, al is het de minuut voordat men de bibliotheek inloopt, of thuis dat de dorst naar kennis zich in woorden tot een gebed vormt.

Hoe geloofwaardig is het leven, als iedereen het uit eigen oogpunt beleeft, en leven voor iedereen een ontdekkingstocht is naar de waarde van het bestaan, en men in ouderdom zegt, moge alle jonkies zelf het wiel uitvinden, immers een eigen uitvinding je altijd bij blijft, en des te meer waarde heeft.

Hoe geloofwaardig is de samenleving, als vrijheid en plicht twee pijlers zijn. Zowel om iedereen het zijne te gunnen als een maatschappelijke structuur te bieden waar iedereen min of meer dezelfde kansen en rechten heeft.

Een geloofwaardigheid is afhankelijk van tijd en plaats,
Een groet aan de lezer,

Brief 27

Geachte lezer,

Ik vond een kleinood van grote waarde.
Het is een klein juweel dat meer is dan de zichtbare waarde.
Als een oor ring die aan een oor van een machtige vrouw bewondering wekt.
Een ring die als goud en zilver, als diamant en platina.
Een dure aanblik die veel vrouwen doet verlangen naar een hoge positie, om zich te tooien met zulke juwelen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Ik zag een ring die goud en zilver leek, maar toch de waarde oversteeg.
Als een ring die een antenne bevatte, pas gevonden door haar dagelijks te dragen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
zij vertelde mij van grote zaken, landen in oorlog, werelden die werden gered.
Over wereldleiders die hun rijk vergroten. Over koningen die tot presidenten werden ont kroond. En keizers die hun macht schraagden.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Als een kleine gunst die gekocht werd bij de afgewezen goederen van anderen,
Als een klein technologisch wonder.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Men zegt pas aan het einde van het leven, Dit was de grote factor
die van mij een belangrijk persoon maakte, een persoon met grote naam.
Die mij van een dubbeltje tot een gulden maakte.
Die mij van een grijze muis tot een veelkleurig schilderij maakte.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij was zonder energiebron, zonder onderhoud, zonder haar te hoeven wassen,
Zij vertelde mij belangrijke zaken, nieuwe religies werden mij als eerste bekend.
Machtige wetenschappers met grote ontdekkingen, zag ik als eerste
voor mij verschijnen.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij had geen symbool, geen code, geen logo, toch was zij daar in mijn oren bevestigd,
in het begin als een juweel dat de mens siert, maar haar waarde groeide
van dag tot dag, van jaar tot jaar. Zij verhaalde mij het wonder van het leven.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Zij verhaalde mij over goud en lood, over eeuwig water, en een graal die het bloed met alle gelovigen
deelde. Zij verhaalde mij over een geneesmiddel die in een jaar het gehele leven geneest.
Over een sociale inbedding die van een zwakbegaafde een president maakt, en over een traditie
die van voorouders, tot goden, en hogere machten allemaal in een kinderboek verzamelde.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Men prees het aan voor een kleine prijs, en een grap over hoe belangrijk het kan zijn,
maar toch geen waarde die niet onder de sluier verborgen was.
Een verhaal begint vaak met een titel die pas als laatste een woord krijgt,
immers het verhaal geeft waarde aan de lezer, aan de schrijver, en door de betekenis die
de schrijver herkent, vormt zicht de ene zin, die elke lezer raakt.

Ik vond een kleinood van grote waarde,
Een juweel die nog gevonden moet worden,
In een onbekende toekomst. Als de komende beschaving
haar einde heeft gekend, en een nieuwe haar vindt.

Een groet aan de lezer.

Brief 28

Geachte lezer,

Aannemend dat iedere mens een taal spreekt, dat ieder mens een taal kan schrijven. De ongeletterde
misschien vijf woorden kan schrijven en lezen, maar honderd woorden kan spreken.

Aannemend dat ieder mens, een taal begrijpt, woorden naar een betekenis verwijzen, en een betekenis in
het leven, gewoonged is om belangen, wensen en gevoelens te bespreken.

Aannemend dat een boodschap die geschreven staat, voor de lezer een bedoeling weergeeft, zo is een les
om iemand te onderwijzen over een onderwerp, en is een verhaal om even te duiken in het leven van een
fictief persoon.

Aannemend dat een verhaal van een bladzijde tot een boek van duizenden bladzijden kan beslaan,
en de lezer iedere pagina wordt meegetrokken door een situatie die spannend is, of romantisch.

Aannemend dat een boek die geen verhaal bevat maar een stuk inzicht duidelijk maakt, de lezer aanzet om
het gehele boek te lezen, ten einde het gehele inzicht in zich op te nemen.

Deze brievenserie is meer dan een inzicht, en beschrijft meer dan een leven, maar kan toch door elementen
te benoemen de lezer meenemen in levens die ongesloten blijven voor zij die er weet van hebben.

Een brief kan natuurlijk een onderwerp behandelen in een kleine pagina of een tweetal pagina's
maar is toch lang genoeg om de lezer een wereld te laten zien, een nieuwe wereld die zij niet kennen.

Een brief die aan de toekomst is gericht, is een genre die het ongekende en onbekende kan beschrijven
zonder de wet van waarheid te schenden. Immers niemand heeft voorkennis, kan voorspellen of heefteen

oog op de toekomst. Een brief aan de toekomst kan onderwerpen benoemen van mogelijk gebeurtenissen, maar ook mogelijke kansen voor hen die na ons komen. Een zwaartekracht mijn, die antigrav reizen mogelijk maakt, een mijn op jupiter die met gas naar de aarde komt.

Een onderwerp aan de toekomst kan inzichten uit boeken beschrijven, de zon als een deur naar een lang pad door de ruimte, een man die een computer tot in de verre toekomst het volk laat leiden.

Een onderwerp aan de toekomst kan als een gril van het lot, een wereld beschrijven waar wij niet van weten, die 1000 jaar of langer kan leven.

Een brief is als een korte beschrijving die voor lezers een nieuwe bron ontsluit, ze zeggen, oor dit te lezen heb ik een nieuwe interesse. Een interesse in wetenschap en religie, met als overeenkomend kenmerk de naam van de schrijver.

Een brief is meer dan een opening, het prikkelt om te leren over onderwerpen die nog niet bestaan, of in het verre verleden bestaan heeft. Ze zeggen, wat geweest is zal komen, en in de totaliteit van leven is er eigenlijk niets dat nieuw genoemd kan worden.

Een brief is een toekomstvoorspelling of orakel, als ze in de verre toekomst alle inzichten afvinken, deze wetenschap hebben wij ontdekt, die beschrijving van cultuur is ook zichtbaar geworden, en dat verhaal lost een groot maatschappelijk probleem op.

Een brief is meer dan een toekomstvoorspelling, als haar inzicht velen kan aanzetten een betere bron aan te nemen, waar mogelijkwijs duizenden helden door ontstaan, helden op cultuur, traditie en religie, maar ook wetenschap.

Een brief die helden aanzet om schone energie te vinden, om sociale regels in te stellen die ieder mens laat meedelen in basis geluk, die religie vormt die velen een verklaring geeft, voor leven, sterven, leed maar ook geluk.

Een brief die uit woorden bestaat, die in de toekomst hertaald kan worden, tot een veelvoud aan betekenis.

Deze brief is meer dan een boodschap, zij verwijst naar mijn boodschap. Mogelijk een duizendtal inzichten.

Een groet aan de lezer.

Brief 29

Geachte lezer,

Zoals in de wet beschreven staat dat de vrijheid van de drukpers in combinatie met vrijheid van meningsuiting, voor iedere burger toelaatbaar.

Zoals in de wet de mens zijn waarde voor de wereld op iedere grondwettelijk toegestane wijze is toegelaten.

Zoals de wet dat wederkerigheid in spirituele zin werkt, en dat goed doet goed ontmoet.

Zoals de mening van een eenling, of een eenduidige bron soms een pen vereist om geschreven te worden.

Zoals de manier van schrijven iemands opleiding en expertise bewijst.

Men met een zilveren ganzeveer meer en mooier schrijft dan een bij wijze van spreken een veer die je vindt van een houtduif.

Zo is deze pen die allerlei artikelen schrijft, een pen die meer van zilver lijkt dan van plastic of ijzer.

Zo is deze pen die mooie kleuren in het palet een boodschap geeft, en zijn waarde vindt in de toekomstige lezer.

Zo is deze pen, ook al met een kleur in de tip, toch over vele kleuren kan schrijven.

Zo is deze pen, die door als het ware goddelijke bron, noem het god zijn inspiratie vindt,

Zo is deze pen een boodschap die over een boodschap schrijft.

Een ongekende toekomst, immers zij bestaat nog niet.

Zo noemen ze bij God de gelovige een predestinatie. Een God die zijn plan legt in een leven.

Ook al kent de gelovige niet de weg die het pad gaat, en zijn vele gebeden zonder antwoord.

Zo is toch als men terugkijkt, de pen die een boodschap achterlaat die voor zo hoop ik in de toekomst als een rembrandt die zijn waarde bewijst, Als een vincent van Gogh die in zijn tijd zo denk ik armoedig was, en pas na leven herkend werd.

Een toekomst die zijn taal kent, talen spreekt, en vele geluiden een basis geeft.

Een onbekende technologie, nu als ware peniciline en de platte aarde geen naam heeft.

Maar in de toekomst kleine kinderen laat zweven met zwaartekracht technologie, en communicatie mogelijk maakt met een kleine saffier, die zijn trilsnelheid tot ver in het universum laat komen. En de computing core, als een kleine parel overal rondzweeft, al is het om de grondwet overal te bewaken.

Een onbekende toekomst, uit woorden samengesteld, die pas bij duiding zijn waarde vindt.

Een toekomst, die als een sluier deze tijd bij velen gevoelens oproept.

De ene als prepper haar voorbereidt, de andere als een feestje vast de drank aanschaft, een derde zijn carrière plant, misschien een maatschappelijke laag hoger.

Zo is het een onbekende toekomst,

Wie beschrijft een inzicht die mogelijk waarde krijgt.

Een groet aan de Lezer.